

III.

Vol zoete streeling hangt de lucht, mijn dagen
volgen elkaar in vrêe naar 't eindelooze,
en op der wolken lichte vlucht gedragen,
vlieden mijn droomen, eindloos teere en brooze,

ter blauwe vert, die lijk een wonderroze
haar bloemkelk opent voor mijn welbehagen.
Licht is mijn herte, droevige noch booze
gedachten doen mijn blijde lippen klagen,

waarvan slechts vrome dankgebeden vloeien,
en die voor 't lied, nu weer in mij aan 't groeien,
hun zoet geheim aan bron en beken vragen....

In zuivre vreugden wordt mijn ziel herboren,
'k zie al mijn dagen schoon en uitverkoren,
en aarde en hemel, die mijn weelden schragen....
